

ZORGBOERDERIJ IJSSELHOEVE

Een visie groter dan hier en nu

Twee echtparen met in totaal zeven jonge kinderen vestigden zich aan de Geldersedijk tussen Hattem en Zalk. Vanuit hun geloofsbeleving bouwen ze aan de IJsselhoeve, een zorgplek voor kinderen met een psychische beperking.

De families Bergwerff (l) en Bosma voelen zich inmiddels helemaal thuis aan de Geldersedijk (foto boven). Het terrein achter de hoeve (foto's links) was de afgelopen jaren vooral opslagplaats voor allerlei bouwmaterialen. Langzamerhand mogen de kinderen het echter in 'beslag' nemen en komen er voorzieningen voor de gasten.

foto's Leendert-Jan Bergwerff

door Frans Ebeltnes

Ze kregen veel raad, gevraagd en ongevraagd. Het leverde motiverende gesprekken op, maar soms ook aanbevelingen om het vooral niet te doen. Toch zetten de echtparen Leendert en Christine Bergwerff en Tom en Mieke Bosma hun plannen voor een zorgboerderij door. Langzaam maar zeker krijgt 'de IJsselhoeve' aan de Geldersedijk tussen Hattem en Zalk nu gestalte. De eerste kinderen met een (psychische) beperking zijn al regelmatig te gast. De twee gezinnen gingen 'biddend door de crisis heen'. Hun visie bleek groter dan het hier en nu.

„Eigenlijk begon het als een geintje”, vertelt Eljee (Leendert-Jan) Bergwerff, freelance-fotograaf van beroep. „Je zit als vrienden bij elkaar en fantaseert wat over de toekomst. Over groter wonen en misschien de opvang van mensen die dat nodig hebben. Bij veel mensen blijft het daar bij, maar bij ons werd het een steeds terugkerend gespreksonderwerp. Op een gegeven moment realiseerden we ons dat het geen geintje meer was, maar dat we serieus bezig waren om een andere wending aan ons leven te geven. Toen zijn we er ook voor gaan bidden, omdat we ervan overtuigd zijn

dat God ons leven wil leiden. We wilden onze mogelijkheden en plannen daarmee in overeenstemming brengen.” De vier onderwerpen zich aan een soort lakmoesproef. Tijdens de vakantie van 2007 beschreven ze elk afzonderlijk hun droom. „Toen we na die periode onze verhalen naast elkaar legden bleken er zeer veel overeenkomsten in te zitten”, vertelt Eljee. Het was het startsein voor de serieuze aanpak. De twee echtparen oriënteerden zich terdege door bezoeken te brengen aan andere projecten en overall informatie in te winnen. „Uit die tijd dateren dus al die adviezen om het niet te doen”, verhaalt Eljee. „We hebben die geluiden niet als ongewenst beschouwd, maar als waardevolle kritiekpunten waar we nog eens extra goed over na wilden denken.”

De stap werd genomen om de twee woningen die het viertal bezat in Ede te verkopen. Intussen begon een zoektocht naar een geschikte boerderij. „Eerst hebben we gezocht in de omgeving van Ede, onze vertrouwde omgeving, maar daar bleek alles te duur en/of te klein. Dan ga je de cirkel breder trekken. Uiteindelijk konden we de boerderij van een oom en tante van Christine kopen vlak bij Zwolle, aan de Gelderse kant van de IJssel. Een voor ons geheel nieuwe omgeving, maar wel perfect pas-

send bij onze plannen en wensen.” De verhuizing van Ede naar Hattem betekende tevens een overstap naar een andere kerkelijke gemeente. Inmiddels hebben de gezinnen hun plek gevonden binnen de Vrije Evangelisatie Zwolle. Leendert-Jan en Christine hebben vier jonge kinderen, Tom en Mieke drie. Het volledige 'elftal' settelde zich aanvankelijk in twee stacaravans op het erf aan de Geldersedijk. Een ingrijpende verbouwing van de boerderij volgde. Er werden twee woningen plus een centraal gelegen gezamenlijk gedeelte in gerealiseerd, zodat de caravans verlaten konden worden. Momenteel wordt gebouwd aan een extra logeershuis naast de boerderij. Het plan is om daar straks om het weekeinde zes kinderen op tevangen.

„We hebben ons al in Ede gerealiseerd dat we het goed hadden met elkaar als gezinnen”, stelt Eljee. „Onze kinderen zijn allemaal gezond en we komen niets tekort. Mede vanuit ons geloof willen we daarvan uitdelen. Er ook zijn voor mensen die het zwaarder hebben. Omdat we zelf gezinnen met jonge kinderen hebben richten we ons nu ook op kinderen en bijvoorbeeld niet op de opvang van verslaafden. Samen met andere kinderen kunnen we de gezinsstructuur vasthouden. Dat is zeker voor kinderen met autisme en ADHD ook be-

Vrijwilligers voor klusweek en langer

De IJsselhoeve organiseert in de zomer een vakantie- en klusweek. Er worden vrijwilligers gevraagd die met hun tent of caravan willen komen en overdag willen helpen met klussen. De avonden worden besteed aan een gezamenlijke maaltijd, ontspanning bij een kampvuur met gitaar en sterke verhalen. Op het terrein moeten hokken en afrastering komen voor een kinderboerderij, een bergschuur en speeltoestellen, terwijl ook het terrein verder ontgaan moet worden van de gevolgen van een lange (ver)bouwperiode. De IJsselhoeve zoekt ook naar vrijwilligers die in de weekenden willen meedraaien en de kinderen een goede, veilige plek willen bieden.

Vrijwilligers wordt gevraagd zich eens per maand voor een deel van een weekend beschikbaar te stellen. De behoefte ligt vooral bij mensen die een groot hart voor kinderen hebben en zich voor langere tijd aan het project willen binden.

Voor meer informatie kijk op <http://www.ijsselhoeve.nu>.

'Onze kinderen zijn gezond en we komen niets tekort. Mede vanuit geloof willen we daarvan uitdelen'

langrijk.” De beide vrouwen in het project hebben een achtergrond in de jeugdpsychiatrie (Christine) en de ambulante hulp aan kinderen in de thuissituatie (Mieke). Ook dat maakte de keuze voor kinderen met een beperking tot een logische. De kinderen kunnen komen logeren op basis van een PGB (persoonsgebonden budget).

Met twee modale gezinnen (Eljee als fotograaf, Tom als gemeenteambtenaar in Kampen en Mieke met een halve baan bij MEE-Veluwe) een dergelijk project opzetten zonder erfenis of een prijs uit de Postcodeloterij is eigenlijk niet mogelijk. Eljee: „We hebben aan fondswering gedaan en een ondernemersplan opgesteld. Daarnaast kregen we steun van veel kanten, zowel financieel als door daadwerkelijke hulp. Er waren dagen waarop we met twintig vrijwilligers hier aan het werk waren. We hebben echt ervaren dat God heeft voorzien in alle dingen. Zelfs toen er sprake was van tegenslagen. Zo kregen we een financiering voor het logeershuis via een fonds van de PKN net niet rond, maar kregen we even later een particulier aanbod dat nog veel gunstiger was. Zulke dingen hebben ons er in bevestigd dat we steeds opnieuw stappen moesten zetten en dat God ons hielp bij de invulling daarvan.”